

Volk se zakadi v čredo, podavi mnogo ovac in med njimi tudi najlepše jagnje, ki je bilo Janezkovo in ga je najrajše imel.

Kdor se enkrat v laži vjame,
Temu se več ne verjame.

Mladi bahač.

Tam nekje bil je mal bahač.
Še sam zapeti ni znal hlač.
Pa pravi: »Nisem več otrok,
Gospod jaz biti čem visók!«
Očetovo si palico
Sposodi in na glávico
Klobuk si očev nasadí.

Močno ponosen ven hiti,
Z gospódo šetat gre junak.
A tega spazil ni bedak —
Da skril klobuk je pol glavé.
V soglasnem smehu vsi kričé:
»Klobuk, kaj meša ti glavó,
Kam neseš detice mladó!?»

Godba na dvorišču.

Popisal vam bom zgodbo,
Kako petelin vnel,
Živalno je bil godbo,
Ko peti je začel:
Kikeriki!

Najprej se piške male
Krog njega zbrale so,
Radostno ponavljale
Otročjo pesmico:
Bibi, bibi!

Kako naj zamolčala
Jezična bi kokoš,
Da je ona jajca dala,
Ko pirhe ti doboš:
Kokodajsk, kokodajsk!

Golobje so zdaj djali,
Pomágajmo še mi;
Če gode več piščali,
Prijetniše doni:
Gugrrrugug!